Микола Гумільов

Театр

Перекладач: М.Вороний

Джерело: З книги: Вороний М. ПОЕЗІЇ. ПЕРЕКЛАДИ. К.:Наукова думка, 2003

Всі ми — святі і злодії,
Чи з вівтаря, чи з острога.
Всі ми смішні лицедії
В театрі Господа Бога.

Бог засідає на троні,
Дивиться з сміхом на сцену.
Зорі на пишнім хітоні,
Цятки блискучі по трену.

Ложа простора, вигідна;
Висить над нею комета.
Діва Марія лагідна
Хилить свій стан до лібрето.

Гамлет? — блідий мусить бути.
Каїн? — жорстокий і грубий...
Ось в увертюрі вже чути
Сонячні янгольські труби.

Дивиться мудрий хазяїн,
Стежить згори справедливий:
Зле, як заплакав би Каїн
Чи був би Гамлет щасливий.

То щоб додержати плану
І щоб ансамблю тримати,
В гру ту глухому титану
Болю казав він додати.

Біль розгулявся горою,
Світ ввесь оплутав сітками,
Всіх перемучених грою
Б'є та січе канчуками.

Дужчає кара кривава!
З нею зростає тривога:
Ой, чи скінчиться ж забава
В театрі Господа Бога?!